

[P. E. Eriksen.]

skridt på vejen. Det betyder i hvert fald en begyndende koordinering, som må kunne indpasses i et kommende samlet tryghedssystem. Der er mange grene, og de skulle gerne udgå fra et fælles træ. De kommende sekundærkommuner, amternes, og primærkommunernes opbygning med socialrådgivningscentre og tryghedskontorer må også have disse organer med, de må indpasses i fremtidens kommunale struktur, det må vi også have for øje. Der er på mange måder meget nær forbindelse mellem arbejdsløshed, sygdom, ulykker osv., og derved kommer spørgsmålet om anvisningen, behandlingen, revalideringen ind i billedet.

Disse forhold må, mener jeg, understreges, når vi bedømmer forslaget med overskriften „Arbejdsanvisning og ledighedskontrol“ over første afsnit. Herefter skal de funktioner, der hidtil har påhvilet de anerkendte arbejdsløsheds-kasser med hensyn til kontrol og anvisning, overflyttes til de offentlige arbejdsanvisningskontorer, der stort set skal oprettes i hvert af landets amter og hovedstadsområdet og med omkring 400 afdelingskontorer. Ledelsen flyttes efter forslaget fra de nuværende tilsynsråd til arbejdsmarkedsnævn med en flersidig repræsentation. Man kunne måske stille spørgsmålet: er den kommunale indfyldelse på disse ting stor nok?

Der er også det nye i lovforslaget, at for at støtte arbejdskraftens bevægelighed bliver der ligestilling mellem forsikrede og ikke-forsikrede med hensyn til hjælpeforanstaltninger som rejsehjælp, flyttehjælp, hjælp ved dobbelt husførelse og det nye med hjælp til fremskaffelse af boligen, der kommer ind i billedet. Det er jo noget, der ikke mindst i en tid med en stærk ændring i samfundets opbygning kan have sin betydning. Jeg håber, at der i udvalget vil blive lejlighed til at komme ind på disse ting. Vi betragter dette som en begyndende forenkling, en effektivisering af hele sikringssystemet.

Idet andet forslag, der foreligger, om privat arbejdsanvisning, foreslår man en skærpselse

af eksisterende bestemmelser. Hr. Knud Bro har allerede nævnt, at der på specielle områder kan være særligt behov for en privat arbejdsanvisning. Det drejer sig vel ikke om mange anvisninger, men ministeren kan måske her eller i udvalget give os de sidste nye oplysninger. Vi vil nødigt gribe ind uden at sætte andet i stedet, og vi vil altså også se på dette forslag i et udvalg.

Der er problemerne omkring vikarbureauerne. Jeg forstår, at arbejdsministeren nu har yderligere tanker at meddele i denne forbindelse, dem hører vi måske om allerede i dag, eller også kan de tages frem i udvalget.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige venstres medvirken til at løse disse problemer. Der kunne måske være en enkelt ting at føje til. Jeg tænker på spørgsmålet, som vi taler om i forbindelse med så meget andet her i tinget, spørgsmålet om byrdefordelingen. Her bliver der jo tale om et udlæg for kommunerne. Det er måske rimeligt, at vi også ser på en à conto-udbetaling til kommunerne i denne forbindelse.

Hermed tilsiger jeg en positiv stilling fra venstres side i udvalgsarbejdet til de problemer, der er lagt frem her.

Svend Haugaard: Som det er nævnt, er dette forslag om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring nødvendiggjort af ændringen i arbejdsløshedslovgivningen i februar sidste år. Da arbejdsløsheds-kasserne blev sikret fuld offentlig refusion for den del af understøttelserne, som ikke blev dækket af det fastsatte kontingent, måtte det være en naturlig følge, at kontrol og anvisning skulle overgå til offentlige kontorer. Til hr. Erling Dinesen, som stillede visse betingelser, kan jeg sige, at det jo også fra vor side var en forudsætning, da vi gik med til første del, at denne anden del blev gennemført.

Ved behandlingen af arbejdsløshedsloven i februar i fjor udtrykte det radikale venstre betænkkelighed over den administrative opdeling og fremførte, at også arbejdsløsheds-